

שני נשיאים, גולף, מסים ומוות

בלוג

מאז התפרסמה פרשת קבורתה של איוואנה טראמפ בסמוך לגומה הראשונה במועדון הגולף של טראמפ בניו ג'רזי, העוקב המסור של הבלוג, עו"ד כ' אינו מוצא מנוח והוא מחכה בקוצר רוח לרשימה בעניין. לבקשתו, תוקדש הרשימה הבאה לשני נשיאים גולף מסים ומוות. טוב, אולי לא בסדר הזה...

מסופר על שני שחקני גולף שהתמידו במשחקם השבועי הקבוע כשלתע נראתה שיירת לוויה מרחוק. משנראה הארון, האחד הסיר את כובעו ונעמד לדקה של דומיה. בעוד השני מתפעל מהמחווה המרגשת: "כל הכבוד על הרגישות" הסביר הראשון: "כן, בכל זאת היינו יחד 35 שנים".

את מחוות קבורתה של גרושתו במגרש הגולף, רואים מבקריו של נשיא ארה"ב לשעבר כתכנון מס. "טריפקטה של הימנעות ממס" וביטולם של מסי רכוש הכנסה ומכירה. כך, משום שלמרות הטבות המס המפליגות להם זוכים בתי העלמין בניו ג'רזי, לא הגדיר המחוקק מהו "בית קברות", ומצדו די לשם כך בקבר בודד.

גם כיום ממשיכים אנשי המס לצטט את קביעתו של כב' הנשיא שמגר בפרשת חזון: "זכותם – ואף חובתם – של מומחים בענייני מסים לתכנן עסקאות משפטיות כך שלא תהיינה עתירות מס. שאלת גבולות תכנון המס היא שאלה קלאסית ונצחית אשר נקבעת בהתאם לנסיבות הספציפיות של כל עניין ועניין". האם עבר הנשיא טראמפ את גבול התכנון הלגיטימי או שמא רק יישם את דבריו של הנשיא שמגר?

אך לאחרונה, במסגרת פרשת שלמה נחמה ומכירת דירת המעטפת המשופצת, שב ועסק בית המשפט העליון בגבולותיו של תכנון המס המותר. בדעת הרוב מפיו כב' השופט מינץ צוטטה הלכת ענבר בה נקבע: "מקובלת עליו טענת המערער שכל עוד פועל הנישום במסגרת מקלט המס שקבע המחוקק, אין לסכל את מטרת החקיקה באמצעות הכרזה על הפעולה כמלאכותית. השאלה הנשאלת אפוא היא: האם לפנינו הפחתת מס בלתי נאותה? ... נישום הנהנה מהטבה שהמחוקק מעניק אינו נמנע ממס ואינו מפחית מס. כאשר המחוקק מעניק בידועין, ובכוונה, הטבה על פי תנאים מוגדרים, הרי זה רצונו כי הנישום יהנה מההטבה, אם הוא יתאים עסקיו לאותם התנאים, ואם העסקה האמיתית אכן מתאימה לאותם התנאים. ולפיכך, פעולה שהנישום עשה למען יזכה בהטבה ממס שהמחוקק רצה להעניק אינה פעולה המיועדת להימנעות ממס. הנישום אינו אלא מקיים את התנאים שהמחוקק התנה כדי להיות כשיר לקבל את ההטבה". אך במה דברים אמורים? כאשר הנישום עומד בתנאים שקבע המחוקק לצורך קבלת ההטבה".

כך או כך, נראה שבישראל התכנון הניו ג'רזי לא היה עובד.

ב-8 ביוני 2010 פתח ח"כ גפני את ישיבת ועדת הכספים. על סדר היום הענקת הפטור ממסי עירייה לבתי עלמין. אלא שהמחוקק הישראלי (בניגוד לזה הניו ג'רזי) יודע היטב עם מי יש לו עסק. ברחל בתן הקטנה הבהיר המחוקק שכוונתו היא "לפטור את בתי העלמין אבל לא את מה שמסביב". כדוגמה נזכרו פעילות של מכירת פרחים ועסקי שיש. לימים, ב-13 ליולי 2010, ערב הצבעת הוועדה על החוק הסביר היו"ר לחברי הוועדה שהמשפטנים הגיעו לנוסח המבטא "את מה

שאנחנו רצינו שיהיה בחוק, שאינו משמש למטרות רווח. זה לא יחול על מי שלמשל בבית העלמין מוכר פרחים ויש דברים כאלה והוא כן ישלם ארנונה. העסקים שהם למטרות רווח, גם אם אתה מאשר להם וגם אם זה קיים, אנחנו לא פוטרים אותם מארנונה. החוק לא יפטור אותם מארנונה".

"יש רק שני דברים בטוחים בעולם הזה", קבע פרנקלין "מסים ומוות". ואם כך, כשאין ברירה, יש מומחי מס שיודעים איך לנצל ת'מוות להפחתת מסים. לפחות באמריקה...

אין באמור לעיל כדי להחליף ייעוץ משפטי מלא וספציפי.

הדברים האמורים נכונים למועד פרסומם.

אנשי קשר

שלמה אביעד זידר
מגשר, שותף

דניאל פסרמן
ראש תחום מסים